S-au iubit pentru că s-au privit

On Aprilie 24, 2012

Învață să apreciezi frumosul unei compoziții care îți duce mintea mai aproape de mesajul ascuns în mijlocul lumii, combinat cu simțul realității dat de mișcarea unei roți în mijocul altei roți.

Cosette, în umbra în care trăia, era sortită, ca și Marius, să fie cuprinsă de flacăra iubirii. Destinul, cu răbdarea sa tainică și de neînlăturat, apropia una de alta aceste două făpturi încărcate și dornice de furtunile clocotitoare ale patimii; aceste două suflete care purtau dragostea așa cum doi nori poartă trăsnetul, și care trebuiau să se întîlnească și să se contopească într-o privire, ca norii într-un fulger.

În romanele de dragoste s-a vorbit atît de mult despre privire, încît a ajuns să fie disprețuită. Azi abia mai îndrăznești să spui că doi oameni s-au iubit pentru că s-au privit. Şi totuși așa se iubesc oamenii, și numai așa. Ce rămîne nu e decît ceea ce rămîne. Nimic nu e mai adevărat decît ciocnirea dintre două suflete cînd schimbă această scînteie.

În clipa în care Cosette, fără să-și dea seama, îi aruncă lui Marius acea privire care îl tulbură adînc, el nu bănui că și privirea lui o tulburase pe Cosette. Îi făcuse și el același rău și același bine.

*Ea îl privea de mult și cerceta, așa cum văd și cercetează fetele, uitîndu-se în altă parte. Marius o găsea încă pe Cosette urîtă, pe cînd Cosette îl și socotea pe Marius frumos. Dar, pentru că n-o lua în seamă, băiatul acesta îi era indiferent. Totuși, nu se putu opri să nu-și spună că avea păr frumos, ochi frumoși, dinți frumoși, un glas frumos, cînd îl auzea vorbind cu colegii lui, că nu se ținea destul de drept cînd umbla – dacă e vorba să-i găsești neapărat un cusur – totuși cu o anumită grație, care era numai a lui, că nu părea prost, că toată făptura lui era aleasă; blajină, simplă și mîndră, că, în sfîrșit, părea sărac, dar nu un înfrînt. **

Leadership: Hotărârea de a te dărui unei clipe de mare înălțare spirituală se poate interpreta ca o încercare a minții de a se deschide în fața sufletului, așa cum te deschizi în fața unui destin care se înscrie pe o linie orizontală, nu pe cea verticală?

Destinul este un cuvânt pur, dar care tulbură adesea, dincolo de evenimentele pe care le consideri cele mai importante pentru tine, aceleași evenimente care pun în mișcare frumosul unor clipe de neuitat. Mai este ceva tot atât de pur ca și destinul, exprimat prin piesa finală din puzzle-ul vieții noastre: "Iubire", iar acest cuvânt simbolizează frumosul unui lanț de evenimente (adesea inexplicabile) care te conduc de la o stare la alta, spre diferite locuri, în timp ce te afli în căutarea scopului vieții.

Dar nu orice destin este favorabil, nu pentru oricine care își zice creștin, fiindcă adesea este completat de o privire aruncată în direcția greșită, doar asupra schimbărilor importante din viață, dar nu și asupra nevoii de a te ști complet mulțumit în ipostaza de purtător de duh sfânt. Acest lucru se întâmplă când unica ta preocupare este să-ți pui în ordine viața, în loc să fii împăcat cu tine însuți, și prin aceasta cu candoarea înțeleptei frății cu destinul dat de Dumnezeu.

Iar pentru ca vraja unei prietenii să rămână mereu aceeași, sau să se transforme în iubire, trebuie să regândești modul în care decurge viața ta în fiecare moment, punând pe primul plan acele căi ale lui Dumnezeu care trebuiesc împlinite în slujirea Sa. Iubirea nu este prim planul unei vieți care se dovedește a fi o distincție pentru realizări excepționale în activități

sau acțiuni ce aduc atingere unei imagini de sine ridicate, nici chiar dacă ea constituie o sursă de elevație în universul marilor spirite.

Iubirea este un dar al lui Dumnezeu pentru cei care l-au căutat pe El înainte de orice altceva, înainte să te îmbarci în orice călătorie, înainte să reacționezi la provocările vieții.

Iubirea este hotărârea de a te dărui unei clipe de mare înălțare spirituală ce se poate interpreta ca o încercare a minții de a se deschide în fața sufletului, așa cum te deschizi în fața unui destin care se înscrie pe o linie orizontală, nu pe cea verticală. Un asemenea destin, deschis pe orizontală, marchează descoperirea lui Dumnezeu în tine, în totul din jur, în evenimente, în oameni, în așa fel încât realitatea pe care ți-o dorești să fie realitatea pe care și-o dorește El.

Mesajul ascuns este acesta: urmează-ți calea vieții așa cum ți-o așterne conștiința faptului că totul se petrece din voința lui Dumnezeu, și ca iubirea este darul sfânt pentru cei ce l-au găsit pe Dumnezeu înainte de orice altceva.

S-au iubit pentru că s-au privit sugerează împlinirea unui destin prin apropierea de un Dumnezeu care iubește îndeosebi acei oameni care știu să-l slăvească neîncetat, concentrându-se cu totul asupra slujirii unei meniri spirituale și ducerii ei la bun sfârșit.

* Notă: Victor Hugo - Mizerabilii, Editura Literatură de stat pentru literatură și artă, 1960.

Source: https://neculaifantanaru.com/s-au-iubit-pentru-ca-s-au-privit.html